

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

14 Indulgentia plenaria tempore anni Iubilaei suspensa à Gregorio XIII.
Idem à Clemente VIII. nunc Pontifice Maximo, fuit innovatum usque ad
beneplacitum Sedis Apostolicae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quapropter annus Jubilæi fuit semper in Ecclesia celeberrimus, & antiquissimus.

Nam Bonifacius VIII. anno 1300. antiquorum fida relatione motus, quod accedentibus ad honorabilem Basilicam Principis Apostolorum de Urbe concessæ erant magnaæ remissiones, & indulgentiæ peccatorum, dictæ remissiones, & indulgentias omnes, & singulas ratas, & gratas habens, ipsas auctoritate Apostolica confirmavit, approbavit, & etiam innovavit, & ut beatissimi Petrus, & Paulus Apostoli eò amplius honorarentur, quo ipsorum basilicæ de Urbe majore devotione essent à fideliibus frequenter, de fratum consilio, & Apostolicæ plenitudine potestatis, omnibus eod. anno 1300 à festo Nativitatis Iesu Christi, & in quolibet anno centesimo sequenturo ad basilicas ipsas accedentibus reverenter verè pœnitentibus, & confessis, vel qui verè pœnitentes confiterentur,

¹²† in eodem, & quolibet centesimo sequenturo anno, non solum plenam, & largioram, immò plenissimam omnium suorum concessit veniam peccatorum, ut habetur in dicta extravag. 1. de pœnit. & remiss. & ante illam Honorius III. de illis statuit, ut in cap. nostro, ex eodem tit. & longè ante Gregorius, qui stationes ad indulgentias querendas Romæ statuit circa annum 619. secundum S. Thom. in 4. dist.

²⁰, q. 1, art. 3.
Illa, verò Jubilæi indulgentia centesimo quoque anno ante Bonif. VIII. semper concedi solita fuerat, ut post alios, quos resert, testatur Navar. d. com. not. 7. n. 3. &

4. Clemens verò VI. idem Jubilæū, quod centesimo quolibet anno concedebatur,

¹³† ad annum quinquagesimum, qui primitus annus 1350. reduxit, ut in extravag.

unigenitus, eod. sit. de pœnit. & remiss. & tandem à Paulo II. reductum est, ut quolibet vigesimoquinto anno celebraretur, ut in extravag. Quemadmodum, eod. tit. Qui insuper omnes, & singulas plenarias indulgentias, etiam ad instar jubilæi cum quibuscumque facultatibus, & potestatibus à prædecessoribus datas ad suum, & Sedis à apostolicæ beneplacitum suspendit, ut in d. extravag. quemadmodum, §. nos, qui universorum.

¹⁴ Gregorius autem XIII. multorum Romanorum Pontificum morem sequendo, de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad suum, & dictæ Sedis Apostolicæ beneplacitum, omnes, & quascumque indulgentias plenarias, etiam ad instar Iubilæi, & earum causa, facultates, concessiones, & indulta quæcumque ab ipso, & dicta Sede, ejusque auctoritate, quibuscumq; ecclesiis, & monasteriis utriusque sexus, ac conventibus, domibus, congregationibus, hospitalibus, & piis locis, nec non Ordinibus etiā Mendicantium, ac Militiarum, nec non universitatibus, & confraternitatibus, earumq; & aliis cuiuscumq; dignitatis, gradus, & conditionis, personis ecclesiasticis, & secularibus per universum orbē constitutis, etiam per modum communicationis, & unionis, & alias quomodo cum perpetuō, vel ad tempus, quibusvis modis, & ex quibusvis causis concebras, & concessa, quibuscumq; illa sint concepta formulis, ac restitutionibus, revocationibus, mentis attestationibus, aliisq; clausulis, & decretis cōmunita, etiam suspendit, decernēs interim, illa nulli prorsus suffragari debere. Nec non irritū, &c. Indulgentias basilicatum, & aliarum ecclesiistarum Urbis nihilominus in suo labore duraturis, interdicendo, ne ullæ aliae indul-

indulgentiae publicarentur, vel nunciarentur, & qui sese facerent, in excommunicationis sententiam eo ipso incurtere voluit, & quod ab Ordinariis locorum punientur, ut per Navar. in eodem com. de indulgent. no. 133 in princip. quanam suspensionem etiam ad suum, & ejusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum, eodem modo, & forma supra expressis, Clemens Papa VIII. post jubilæi inductionem, innovavit, quæ tamen indulgentiarum suspensio solum proeedit in plenariis, non autem in aliis, ut ipsius suspensionis expressa verba aperte testantur, & declarat Navar. eod. com. not. 25, n. 2, & 3: & cum sit odiosa, ampliari non debet ad non expressa, cap. oda, de reg. jur. in 6:

Hæc autem suspensio, quoad plenarias, durat, non solum durante anno Jubilæi, & vita Papæ Clementis, sed usque ad beneplacitum Sedis Apostol. quod morte Pontificis non tollitur, quia non respicit personam, ut ex contextu Bullæ patet, sed auctoritatem Pontificiam, quæ in omnibus successoribus perpetuat; & propterea, nisi à Pontifice pro tempore existenter revocetur, semper intelligitur in suo labore permanere, cap. si gratiosè, de rescript. in 6. & Navar. in d. com: not. 28 nu. 7: &c. licet non desint scribentes sylum curiæ habere ut elapo anno Jubilæi, cæteræ omnes indulgentiae reviviscant, consuetudine, quæ Papa seit, & tolerat, ita interpretante, tandem, anno Jubilæi elapo, & requiritur expressa suspensionis revocatio, ut tradit Navar. in d. com: de indulgent: not. 33: nu. 7. ex felatu Datarii de mente Gregorii XIII. & ita Clemens Octavus anno Jubilæi explero interrogatus, suspensionem durare, donec aliter, &c. respondit: Cessat tamen sus-

pensio cum verbo, vel scripto Papa declarat, ipsam suspensionem fore sublatam, & communis usus ita testatur.

Ad indulgentiarum validitatem quinq; requiruntur: auctoritas in concedente, habilitas in recipiente, pietas in fine, utilitas in opere, & congruitas in tempore, secundum glo. in d. extravag. 1. & septem secundum Innoc. in cap. quod autem, de penit. & remiss. & quatuor secundum Graff. qui sequitur d. gloss. eod. c. 15. n. 51. Sed communis sententia est, & quod tantum requirantur, scilicet ex parte dantis auctoritas, ex parte recipientis charitas, & ex parte cause pietas, quæ comprehendit honorem Dei, & proximi utilitatem, S. Thom. in 4. d. 20. q. 1. art. 3. q. 2. & Navar. qui testatur, hanc opinionem communiter receptam, d. com. not. 32. num. 18.

Primum requisitum est auctoritas ex parte dantis, quæ summa est penes Papam, summum, universalem, & unicum Christi Vicarium, à quo alii inferiores ordinarii, vel delegatam recipiunt auctoritatem, c. cum ex eo, in fine, de penit. & remiss. gloss. mag. in c. i. extravag. commun. eod. tit. Paulud. in 4. d. 20. q. 4. colum. 6: Navar. eod. com. not. 31. num. 1, 2, & 3. & not. 32: nu. 11: & Graff. d. cap: 5: num. 51, par: 1, lib. 4. Secundum apud Concilium generale legitimè congregatum, cuius, ut magna est in universam Ecclesiam jurisdictio, sic etiam habet potestatem concedendi indulgentias plenarias. Abb. in Clem. abusoribus, num. 2, de penit. & remiss. & Felin. in serm. de indulgent: circa fin. qua potestate solum est Concilium Constant. sess: 17: ad fin. ubi plenariam indulgentiam concessit, qui certam pecuniam summam tribuissent ad faciendas expensas pro adventu

GREGO.

